

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur Ecclesia appelletur mulier? Signum magnum apparuit in cœlo, mulier.
Sectio IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

pugillo concludat, iuxta illud Esai. 40. *Quis mensis est pugillo aquas, & celos palmo pon-*
Ezai. 40. 11. derant? quis appendit tribus digitis melem terrae, seu ut 70. transfluerunt: Quis mensis est
Septuag. Di-
manu aqua & calo palmo, & omne terrae pugillo? Ex quorū locorū collatione concludit
una natura
Hilar. Diuinæ nature immensitate nullis locorū spatii terminata: siquidem celū,
immenſitas.
quod ipsius thronus dicebatur, palmo concludit: terram vero, quæ dicta fuerat
pedum eius scabellum, pugillo comprehendit. Conclusum, inquit, palmo celū rursum
Deo thronus est, & terra, que pugillo cōrīnetur, eadē & scabellū pedum eius est, ne in thono, &
scabellō secundum habitum cōfidenti protenio species corporē posse intelligi: cum id, quod sibi
thronus, & scabellum est, rursum illa ipsa infinita palmo, ac pugillo apprehendente concludat.

111. Sed, ut ad institutum reuertamur, quoniam cœlestis planè est Ecclesia, idcirco
 firmamenti, sive stelligeri cœli nomine significatur: sic enim firmamentum illud
 possimus accipere, quod paulo ante ex Ezechiele diximus supra capita animalium
 apparuisse. Sicut enim in firmamento lucent sydera, & cōstellationes variae ex sy-

Ecclesia cœli
Sæculi sydera.
D. Gregor.
Iob 9. 9.
Deut. 32. 2.
Apostoli duo-
decim signa
Zodiaci.
Georg. Pen.

deribus conflata, ita in Ecclesiæ firmamento Sancti sunt veluti sydera, & pulcherrimæ virtutum connexiones quasi cōstellationes nobilissimæ. Vnde D. Greg. lib. 9.
 Mor. c. 6. ad Ecclesiam refert illud Iob 9. *Quis facit Iacturæ, & Orionis, & Hyades, &*
interiora Austræ. Quo loco per Astrorum 7. tellis fulgentem accipit Ecclesiæ 7. can-
 delabris in Apocal. rutilantem: per Orionias vero Martyres, quia sicut Orionis
 in ipso pondere temporis hyemalis oriuntur, subq; ortu tempestates excitant: &
 maria, terræque perturbant: ita Martyres, dum Ecclesiæ ad statum predicatorum erigunt,
 pondus persequuntur, molestiasque paleari ad cœli faciem quasi in hyeme ve-
 niunt. Iis etiam ortis mare, terraque turbantur, quia Gentilitas videns mores suos
 destrui apparente Martyrum fortitudine doluit, Deniq; Hyades Doctores interpre-
 tatur, quia nimis Hyades à pluvia nomen accéperunt, eo quod orta proculdu-
 bio imbre ferant: sic enim Doctores ad statu vniuersalis Ecclesiæ quasi in cœli fa-
 ciem deducti super arentem humani pectoris terram sanctæ prædicationis im-
 bres fundunt, iuxta illud Deut. 32. *Concrebat ut pluvia doctrina mea, fluat ut ros eloquium*

Apocalyp. 14. 12. *meum, quasi imber super herbæ, & quasi flissæ super graminæ. Hæc ille. Quid? Nonne du-*

deciū Apostoli duodecim signa sunt Zodiaci, id est, vitalis circuli in firmamento
 Ecclesiæ constituta? quemadmodū subtiliter tractat Georg. Venet. in sua Harm.
 Cant. 2. ton. 7. c. 8. 9. 10. 11. & 12. nōsq; fuisis disseremus, cum coronam duodecim
 stellarum explicabimus. Ex his omnibus illud cōficitur Ecclesiæ duplice de causa
 cœlestem esse, tum quia è cœlo per æternam electionem habuit ortum, tum quia
 cœlestem in terris vitam agit: atque adeo merito in cœlo Ioanni apparuisse.

Cur Ecclesia appelletur mulier?

Signum magnum apparuit in cœlo, mulier.

S E C T I O IV.

I. *Potissimum* *maria*
spousa Christi
fi
Ephes. 5. 25.
Gen. 2. 25.
D. Augus.

Signum illud magnū, quod in cœlo apparuit, mulier fuit amicta sole. Cum igi-
 tur ea Ecclesiam adumbrauerit, vt diximus, illudiam ordine sequitur expli-
 candū, cur mulieris appellatione censemur? Illa igitur eius appellationis est ratio
 potissima, quod Ecclesia Christi spousa sit, ab eo que veluti grauidata fructum ferat
 meritorum: quemadmodū laudabile explicavit Apostolus Eph. 5. *Viri diligite uxores*
res vestras, sicut & Christus dilexit Ecclesiam: quod Ecclesia, & Christi coniugium fuit
auctore Paulo ibidem in coniugio Adas & Eve adūbratum, cū Adam dixit: Hoc nūc
es ex ossibus meis, & caro de carne mea: sacramentum hoc, inquit Paulus, magnum est: ego
autem dico in Christo, & in Ecclesia. Id quod preter alios expendens D. Aug. lib. 2. de
symbolo

Symbolo ad Cathecumenos c. 6. de Christo in cruce interpretatur; Ascendat, inquit, sponsus noster thalamus sui letum, dormiat moriendo apertum latens, & Ecclesia prodeat virgo: ut quomodo Euas facta est ex latere Ad dormientem, ita & Ecclesia formetur ex latere Christi in cruce pendens. Per cuius enim sacramentum, statim manans sanguis, & aqua, quae sunt Ecclesia gemina sacramenta; aqua, in qua est sponsa purificata, sanguis ex quo spuitur effundatur. O magnum mysterium de sponsa sponsa nascitur, & vi nascitur statim illi consurgit: & tunc sponsa nubis, quando sponsa moritur: & tunc sponsus sponsa coniungitur: quando a mortalibus separatur: & quando ille per calos exaltatur, tunc sponsa in terra secunda tur. Hæc ille.

Est ad hoc matrimoniu explicandum illud apud Osseam testimoniu c. II. 2. vbi dominus sic ad Ecclesiæ loquitur: Sponsa te mihi in sempiternis: & sponsabo te mihi. Osse 2. 19. in iustitia, & iudicio, & in misericordia, & in miserationib. Et sponsabo te mihi in fide: & scie, quia ego Dominus. Vbi aduertendū est ter despositionu nomine repeti propter tres personas diuinas, quibus Ecclesia est despota: quamquā D. Hier. alia ratione afferat. Et despondit dicens Deū primā libi despōdit. Ecclesiam in Abrabā, sive in Egypto, ut vxorem. Deus primo haberet sempiternā: secundo in monte Sina, cum ei dedit pro sponsalibus legis iustitiam, atque iudicium, & iunctā legi misericordiam, ut nimis quando peccaret, traxit in Abraham. Secundo in deretur captivitate, & cum ageret penitentiā, reuocaretur in patriā, & misericordia p̄sal. 100. 1. diā cōsideretur: atque de his sponsalibus loquutus fusile Regiū vates Ps. 100. At. 47. 9. sericordia, & iudicium cantabat tibi Domine: eadēq; sponsalia nomine calicis explicasse, cū dixit Ps. 7. 4. Calix in manu Domini vini plenum misto: & inclinavit ex hoc in hec. i.

vt ipse interpretatur, inclinanit calice iustitiae in calice misericordiae, & rursus calice misericordiae in calicem iustitiae. Denique tertio eandem Ecclesiam Christo. Tertia in crucifixo, & a mortuis resurgentem despontatā non in legis iustitiae, sed in fide Euā. Christis iusta gelij: quia autem sic fuerit de sponsalibus, statim sciet, quia ipse sit Deus.

Nec verò, cum Ecclesiæ mulier dicatur, de eius virginitate dubitare: quia quā enim apud latinitatis auctores mulier pro corrupta fœmina usurpetur, veluti actione M. Tullius. tertia in Verrem: Ne quis heret virginē, névo mulierē saceret: tamē nō modo in sacris sexus literis, sed etiā ex verbis auctore D. Hier. in c. 4. epist. ad Gal. sexum magis, quam D. Hieron. copulā viri significat: ut fusè probat Tert. in libro de landis virginibus, probatque ex Gen. 2. vbi Eua, cum adhuc virgo esset, mulier appellatur: & ex beatissima Virginē, quæ sapientia mulier dicitur, veluti ad Gal. 4. Missus filius suum factum ex muliere, Gal. 4. 4. factū sublege: & Iob 2. Quid mīlē, & tibi est mulier? & c. 19. Mulier, ecce filius tuus. De eadē quoque re doct̄ disserit Orig. ho. 8. in Leu. an illa verba Leu. 12. Mulier suscepit semine pepererit masculū, immūda erit septē dies. Itaque Ecclesia & mulier est propter cōiugium, & fœcūditatē, & virgo propter puritatem, & sanctimoniam: ut enim rectā annotavit D. Hier. in c. 2. Ofer, illud inter se inter Dcī coniunctionē, & hominū. D. Hieron. quod homo cum vxore accēperit, de virgine facit mulierem, id est, nō virginem: Deus autem meretricibus spiritualiter copulatus casus mutat in virgines. Id quod ad literā duobus clarissimi testimonij ostenditur: vñ est illud D. Hier. 3. vbi postquam vñbis Hierusalē adulteria cōmemorantur illis verbis: Leu. 4. acułos tuos in directum, & vide, vbi non prostrata sis: poluisti terram in fornicationibus tuis, & in malitia tua. Quam ob rem prohibitā sunt filii pluviarum, & seruinus imber non sunt: frons mulier se meretricis facta est tibi, poluisti erubescere: statim subiungit: Ergo saltem amodo uocame: Pater meus, dux virginitatu mea tu es. Vbi cernis meretricem mulierem ad virginitatem invitati per spiritualem coniunctionē cū Deo. Aliud obiger in hunc locū est obseruandum maximi apud Deū mōmetū esse patris appellationē: siquidem Deus Hierusalem fornicariā ciuitatē, & sub ciuītypo quālibet peccatrice animā adhortatur, vt ipsū p̄d Deum.

patrē appellest, si velit veniā facilem impetrare: quasi tanto nostra inc, tantēq; pietatis auditio fieri non possit, quin statim ad misericordiā cōmoueatur, quemadmodum pater amplexi, & osculari solet filium infantulū, cum ei repetita identem patris appellatione blanditur: quam ob causam Dominus cum discipulos orare docuit,

Matt. 4. 9.

Luc. 15. 18.

Ez. 16. 3. 15.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.